

Recep Turcalı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Recep Turcalı

OTOBİYOGRAFI

Hayatta herkesin bir hikâyesi vardır.

MUĞLA'NIN FETHİYE İLÇESİNDE DOĞDU. AİLESİNİN İZMİR'E GÖÇ ETMESİNDEN SONRA, İLK ORTA VE LİSE ÖĞRENİMLERİNİ İZMİR'DE TAMAMLADI. DAHA SONRA T.Ü. MİMARLIK FAKÜLTESİNİN, ÇOK SEVDİĞİ MİMARLIK BÖLÜMÜNÜ 1988 YILINDA BİTİRDİ.

" SONRASI, YOSUN TUTMAYAN UZUN BİR YOLCULUK "

HEPİMİZİN GEÇMİŞTE YAZDIĞI ANILAR, GÜNLÜKLER, ŞİİRLER VARDIR.

BİRÇOĞUMUZ BUNLARI BİR HAZİNE GİBİ SAKLAMISIZDIR. BEN ONLARI SAKLAMAK YERİNE PAYLAŞMAK İSTEDİM.

İÇİNDE SEVGİNİN AZALDIĞI DÜNYAMIZDA, KÜÇÜK BİR SU BİRİKİNTİSİ BENİMKİSİ.

YÜREĞİNİZ ISLANSA DA SAKIN KORKMAYIN.

AVUÇLARINIZDAKİ SEVGİNİZİ SAKLAMAK YERİNE, ONU HERKESLE PAYLAŞABİLİRSİNİZ.

GEÇMİŞ ANILARIMI MEKTUP VE ŞİİR TADINDA, İÇİMDEN GELDİĞİ GİBİ YAZMAYA BAŞLADIM.

BAZEN YAŞADIĞIM BAZEN DE OLMASINI İSTEDİĞİM EVRENSEL BİR YOLCULUK BENİMKİSİ.

HADİ HEP BİRLİKTE SEVGİ İÇİN, ŞİZ DE KİLİTLİ ŞANDIKTA SAKLI ANILARINIZI ŞİİRLERİNİZİ BİR İZİNİZ, İZİMİZ, BİR UMUDUMUZ OLSUN BU HAYATTA DİYİ, PAYLAŞIN...

Annem Bir Melekti

Her bayram içimde yalnızlık başlar
Sen gideli aynı türkü, hep tekrar
Annem,

Yalnızım şimdi, yıldızlar gibi gökte,
Karanlık içimde, aynı kederde,
Babam güneşim.

Ne acı annesiz babasız kalmak,
Boşlukta hisseder insan kendini.
Yalnızlığın gölgesinde, karanlıkta...
Gözyaşı bana bakar, nefesim daralır.

Ne acı annesiz babasız kalmak,
Boşlukta hisseder insan kendini.
Yalnızlığın gölgesinde, karanlıkta...
Gözyaşı bana bakar, nefesim daralır.

Karaağaç'ta yalnızsın şimdi, kimse yok.
Babam diğer mezarlıkta şanslı en azından.
Kızı, damadı orada.
Ama sen, sen yalnızsın.

Bekle beni anne, geleceğim yanına,
Yalnız olmayacaksın artık, yan yana.
O gün yakın, belki çok yakın.
Bu dünyada iş kalmadı sanki.

Umut yok, çaresizlik...
Haksızlıklar, savaşlar hiç bitmiyor.
Çocuklar ölüyor, anneler feryat ediyor.
Rabbim, yardım et.
Ramazan yaklaşıyor annem.

Recep Turcalı

Bir ocuęun Duası /gazze'nin ığlığı

On üümdeyim, bir kırık kuşum,
Açlıkta kum yedim, kanatsız uçtum.
Bir gün daha isterdim aslında,
Ama dünya gözlerini taşla kapadı bana.

“Anne, neredesin?” diye sorarım gecelere,
Cevabın gömülü, enkazın mezar sessizliğinde.
Omzumda koca bir gökyüzü,
Karanlık, bedenime zincir gibi çöktü.

Ben ölmek istemem, yaşamak isterim,
Ama nefesim dar, dualarım kıvılcım.
Karanlıkta kayıp bir fenerim,
Bir ışık, bir umut ararım.

Hayalim vardı: top sesiydi kahkaha,
Şimdi gökten düşen her şey bomba.
Oyuncağımanın yanına düştü kurşun,
Ve çocukluğum sustu o anda.

Dünya sağır, kulakları taş,
Çocuklar aç, bebekler yas.
“İnsanlık nerede?” diye fısıldarım,
Sessizlik, kalbimi cam gibi çatlatır.

Allah’ım, yalnızım...
Nefesimden bir dua yarat bana.
Gazze yanıyor, dünya buz kesmiş,
Ama ben, küllerde filizlenen çiçeğim.

Ben yaşamak isterim yarınlarda,
Kardeşlerimle oyun kokan sokaklarda.
Ben ölmek istemem,
Umuda sarılıp direnir kalbim hâlâ.

Recep Turcalı

Bu Savaş Değil, Zulüm / Gazze Yanıyor

Anneciğim parçalandın mı?
Gözlerindeki nur söndü mü?
Büyümeden toprağa düşen,
Bir gül kadar taze ölüm...

Ot topluyor aç analar,
Dünya sağır, vicdanlar kör!
Gazze'nin kanayan yarası,
Tükenmiyor bu kara öfke!

Bu SAVAŞ değil, ZULÜM!
Açlıktan bebekler ölüyor
İnsanlık nerede?
Gazze yanarken kimse yanmıyor!

"Annem nerede?" diyen ses,
Enkaz altında donup kaldı...
Kundaklara isabet eden,
İnsanlığımızı vurdu!

Demokrasi palyaçoları,
Katliama gülüyorlar!
Ama unutma zalimler,
Bir gün hesap verecekler

Bu SAVAŞ değil, ZULÜM!
Açlıktan bebekler ölüyor
İslam dünyası nerede?
Gazze yanarken kimse yanmıyor!

Kum yiyen çocuklar...
Gökteki bulutlara soruyorlar:
"Allah'ım... Senden başka..."
"Kimimiz var?"

KANAYAN TOPRAK! ŞAHİTLERİZ!
Her ölümle yüreğimiz sızlıyor!
Gazze düşmez! Filistin ölmez!
Zulüm elbet biter, bir gün

Enkaz altında... uyuyor...
Çocuklar...

Recep Turcalı

Deniz'in Yolculuđu

Deniz'in Yolculuđu

İstanbul'da başladı bir yolculuk, farklı bir ritimde,
Deniz doğdu, bir enerji patlaması, kendi evreninde.
Sayılar, şekiller, renkler, onun dünyasının dili,
Müzik çaldığında, her şey değişir, coşkuyla.

Işıklar parlasın, sesler yükselsin, ritim başlasın,
Deniz dans ediyor, tüm dünya onun sahnesi.
Döndü, zıpladı, kollarını açtı, özgürce,
Mutluluk yayılıyor etrafa, enerjisiyle.

Deniz'in ritmi, kalbimizin şarkısı,
Yıldızlar gibi parlıyor, gözlerindeki ışıltı.
Her hareket bir melodî, her gülüş bir beste,
Dünya daha güzel, Deniz'in neşesiyle.

Bahçede koşuyor, rüzgar saçlarında,
Deniz kokusu, içini dolduruyor huzurla.
Tatlı bir gülümseme, dudaklarında beliriyor,
Kendi dünyasında, mutlu bir yolculuk sürüyor.

Işıklar parlasın, sesler yükselsin, ritim başlasın,
Deniz dans ediyor, tüm dünya onun sahnesi.
Döndü, zıpladı, kollarını açtı, özgürce,
Mutluluk yayılıyor etrafa, enerjisiyle.

Deniz'in ritmi, kalbimizin şarkısı,
Yıldızlar gibi parlıyor, gözlerindeki ışıltı.
Her hareket bir melodî, her gülüş bir beste,
Dünya daha güzel, Deniz'in neşesiyle.

İzmir'de yeni bir sayfa, deniz kenarında bir ev,
Dalgaların sesi, kalbine dokunan bir melodi.
Güneşle uyanış, yeni bir gün, yeni bir başlangıç,
Deniz'in dünyası, sevgiyle dolu, sonsuz bir kucak.

Deniz'in ritmi, kalbimizin şarkısı,
Yıldızlar gibi parlıyor, gözlerindeki ışıltı.
Her hareket bir melodî, her gülüş bir beste,
Dünya daha güzel, Deniz'in neşesiyle.

Recep Turcalı

Deprem/ Umutlar Bitmesi (2)

DEPREM/ UMUTLAR BİTMESİN

Bir daha Allah'ın göstermesin
Bir daha güneşsiz kalmasın gözlerim
Bir daha yıldızlar düşmesin
Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin

Recep Turcalı

Deprem/ Umutlar Bitmesin

Deprem/ Umutlar Bitmesin

Bir daha Allah göstermesin
Bir daha güneşsiz kalmasın gözlerim
Bir daha yıldızlar düşmesin
Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha umutlar bitmesin

Gecenin bir vaktiydi
Saat 4.16 idi
Her yer susmuştu, uykusuzdu gözlerim
Yanan yüreğim yanan
Gözlerim alev alev bakıyordu karanlığa
Kalmıştı umutlarım altında

Nereye baksam her yer yıkıntı
Nereye baksam güneş doğmaz yüreklere
Her şey boş, her şey anlamsız bu gece
Sabah güneşi doğmadı yüreğimize

Günler geçiyor, günler geçiyor
Umutlar bitiyor.
Günler geçiyor, günler geçiyor
Umutlar bitiyor.

Bir daha umutlar bitmesin

Karanlığın içinde gözlerim
Kömür karasını bekliyor
Bir daha Allah'ım göstermesin
Bir daha umutlarımız bitmesin
Karanlıkta gözlerimiz ışık bekliyor
Kömür karası gözlerde her şey umut oluyor.

Benim umudum, benim hayatım nerede kaldı
O çaresiz binaların altında şimdi
Nerede?

Bir daha umutlarımız bitmesin

Recep Turcalı

Deprem/ Unutmadık 4.17

Bir daha Allah'ın göstermesin
Bir daha güneşsiz kalmasın gözlerim
Bir daha yıldızlar düşmesin
Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha umutlar bitmesin

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha umutlar bitmesin
Bir daha taşlar üzerine düşmesin
Bir daha parçalanmasın duvarlar
Bir daha kimse yalnız kalmasın
Bir daha umutlar bitmesin

Ay doğarken karanlık gecede
Gözyaşları toprağa düşmesin
Bil ki kalpler sevgiyle çarparken
Bir daha umutlar bitmesin

Sarsıntıyla yürekler yanmasın
Bir daha göklerde kara bulut olmasın

Bir daha yollar kapanmasın yeniden
Bir daha umutlar bitmesin

Recep Turcalı

Doğduğun Yer Kaderindir

DOĞDUĞUN YER KADERİNDİR

Benim doğduğum yer kaderimdi
Sokaklarda yalnızlık vardı
Ama insanlar sıcaktı
Yürekler aydınlatırdı gökyüzünü
Her akşam masallar anlatılırdı
Koşan topların içinde anılar vardı

Doğduğun yer kaderindir
Anılar bitmez, ömür bitse de
Hasretim evime, çocukluğuma
Zaman kaybolsa da kalbimde sen varsın

Benim doğduğum ev özlemimdi
Her gece sabaha kadar hasretimdi
O sokaklarda geziyorum şimdi
Bomboş duvarlarda anılar koşuyor üzerime

Doğduğun yer kaderindir
Anılar bitmez, ömür bitse de
Hasretim evime, çocukluğuma
Zaman kaybolsa da kalbimde sen varsın

Gel demek kolay, git demek zor
Şimdi sende anılar biriktir doğduğun yerde
Şiirler yaz, umutlar yaz gökyüzüne sevgilim

Doğduğun yer kaderindir
Anılar bitmez, ömür bitse de
Hasretim evime, çocukluğuma
Zaman kaybolsa da kalbimde sen varsın

Doğduğun yerde ol bu gece
Bekle, gelirim...

Recep Turcalı

Gazze'nin Gözyaşları

Savaş ne zaman bitecek?
Bu savaş kimin savaşı?
Ruhumda derin bir boşluk
Sevgi, barış hayal ettim

Neden bu anlamsız savaşlar?
Paylaşamıyoruz neden?
Gazze'de sessiz çığlıklar
Kırık oyuncaklar, kimsesiz çocuklar

Umutsuzluk türküsü
Yankılanıyor gökyüzünde
Gazze'nin feryadı
Çınlıyor kalbimde

Her gün bir umut ölür içimde
Vicdanım kan ağlar, suskunluğum çığlık
Gözlerimde canlanır. O masum yüzler
Sessizce haykırır, kalbimdeki acı
Güneş kararmış, ay ağlıyor

Umutsuzluk türküsü
Yankılanıyor gökyüzünde
Gazze'nin feryadı
Çınlıyor kalbimde

Umutsuzluk türküsü
Yavaşça susar
Ama yankısı
Kalbimizde yaşar

Recep Turcalı

Geçmedi Gönlümün Yarası

GEÇMEDİ GÖNLÜMÜN YARASI

Zamanla geçer demiştin
Geçmedi, büyüdü gönlümün yarası
Yaz geldi geçti, kış geldi geçti
Bir ömür geçti, ömrüm bitti

Hangi gönül çeker böyle bir acıyı
Böyle bir hasreti, böyle bir yalnızlığı
Seni beklemekten yoruldu gönlüm
Sen hâlâ neden gelmezsin?

Beni neden sevmedin?
İtiraf et, söyle, gönlümü hapsetme
Çünkü ben yolun sonundayım
Ömrümün sonunda, beni bekletme

Zamanla geçer demiştin
Geçmedi, gönlümün yarası dinmedi

Kimi görsem sana benziyor
Her bakışımda kalbim acıyor
Kimse çekmesin böyle bir acıyı
Umutsuz, ümitsiz kalmasın gönül hasreti

Hasret bitmesin, gönlümün acısı dinmesin
Geceler boyu beklerim seni
Ama bilirim, gelmezsin...
Gelsen...

Recep Turcalı

Gel Artık Hayallerimdeki Sevgilim

Gel Artık Hayallerimdeki Sevgilim

Senden önce, hiç kimseyi tanımadım
Senden önce, hiç kimseyi anlamadım.
Zaman ne çabuk? Geçti
Ömür ne çabuk bitti
Yolun sonu ne çabuk geldi
Sensiz hayatım anlamsızdı.

Zaman ne çabuk geçti
Ömür ne çabuk bitti.
Ne zaman seni görsem
Tanımaz ki gideyim yanına anına

Alırdım başımı dizlerine koyardım
Saklardım göğsümde yüreğini
Anılardan kalmadı bana hiçbir şarkı
Gelmedi rüyalarımın masalı

Belki bir gün, gelirsin diye
Beklerim seni.
Hayallerimde sakladığım
İstedğim düş yolculuğunda,
Sen olursun.

İnan çok istedim.
Her şeye rağmen seni ben hep bekledim
Anılarda şimdi kaldı yüreğim
İnan çok istedim
Ben seni çok bekledim anılarda yüreğini
Derin bir yerde sakladım gözlerini.

Geçmiş bir masal, şimdi yalnızım
Geçmiş bir anıydı
Çocukluğumda kaldı şimdi.
Geçmiş bir anıydı yaşamadım yaşamadım
Geçmiş bir masaldı anılarım

Ne yapsam boş
Ne kadar çok koşsam
Yetişemem ben sana
Hayallerin içinde kalır yüreğim
Masallarda saklıdır Benim hayalim

Bırakma beni yalnızlığımıza
Yalnız bırakma beni
Bırakma beni yalnızlığımıza
Gel artık düşlerimdeki sevgilim
Gel artık hayallerimdeki sevgilim.

Belki bir gün, gelirsin diye

Beklerim seni hayallerimdeki
İstedğim düş yolculuğunda,
Sen olursun.

Bırakma beni yalnızlığımı
Yalnız bırakma beni
Bırakma beni yalnızlığımı
Gel artık düşlerimdeki sevgilim
Gel artık hayallerimdeki sevgilim.

Recep Turcalı

Gel Artık Kimse Görmeden

Gel Artık Kimse Görmeden

Hüzünlenirim zaman zaman geçmişe
Kim bilebilirdi? Geçmiş
Kim hayatı tanırdı? Geçmişimizde
Yazık oldu yıllara
Yazık oldu hayatımıza
Belki şakladığımız düşlerin denizinde
Atacağız sevgimiz kaybolur denizinde
Yağmurlar ıslatırken
Gökyüzünden gelen aşkımızı
Kim bilebilirdi? Kim sorabilirdi?
Kim sevilmez Kimse tanımaz
Görmediği yerlerin hayalinle yaşatır
Sevgisini içinde
Masallarda saklıdır beklediği
Kim bilebilir di geçmiş
Yaşadıklarını umutlarını saklı
Hayallerini içinde sakladığın
Beklediğim umutlarım kalmadı
Senden başka ne kaldı
Sevgimizden başka ne kaldı?
Kim bilebilir di? geçmiş
Kim bilebilir di? hayatımı
Yalnızlığı kalırdı gökyüzünde
Melekler ağlardı şimdi yalnızlığıma
Gel artık kimse görmeden
Gel artık beklediğim..

Recep Turcalı

Gidiyorum Limanımdan

Gidiyorum limanımdan

Belki de ömrüm seninle geçerdi
Beni tanırdın belki
Ama şimdi çok geç
Hayallerim tükendi

Sensiz zaman geçti
Umutlar bitti
Hiç tanımadın beni

Ömrüm geçti, hayallerim tükendi
Artık gidiyorum limanımdan
Sen beni bilemezsin, hiç tanımadın
Belki de hiç yaşamadın

Yüreğim açılıyor okyanuslar gibi
Yanıyorum bir dağın tepesinde
Küllerimden yeni bir ben doğuyor
Ama sen yoksun yanımda

Sensiz zaman geçti
Umutlar bitti
Hiç tanımadın beni

Ömrüm geçti, hayallerim tükendi
Artık gidiyorum limanımdan
Sen beni bilemezsin, hiç tanımadın
Belki de hiç yaşamadın

Belki bir gün gelirsin diye bekledim
Aynı yerde, aynı umutla
Ama artık gitme zamanı

Ömrüm geçti, hayallerim tükendi
Artık gidiyorum limanımdan
Sen beni bilemezsin, hiç tanımadın
Belki de hiç yaşamadın

Recep Turcalı

Gözbağcı

GÖZBAĞCI

Bu gece kendimi sorguluyorum
Dünyanın anlamı ne, bilmiyorum
Geçmiş bir tablo gibi asılı önümde
Kurallar, savaşlar, anlamıyorum niçin?

Beynimde ses dalgaları, uzaydan bir görüntü
Savaş yok, çocuklar gülüyor, herkes mutlu

Gözbağcı ressamın tablosu gibi
Bir hayal dünyası, gerçekler acı
Senin yüzün belirliyor, her şey kayboluyor
Suskunluğum bozuluyor, kalbim konuşuyor

Mutsuzluk, yalnızlık, hep aynı döngü
Neden yaşıyoruz bu acıyı?
O hayali dünyada savaş yoktu
Sadece mutluluk, sevgi ve umut

Beynimde ses dalgaları, uzaydan bir görüntü
Savaş yok, çocuklar gülüyor, herkes mutlu

Gözbağcı ressamın tablosu gibi
Bir hayal dünyası, gerçekler acı
Senin yüzün belirliyor, her şey kayboluyor
Suskunluğum bozuluyor, kalbim konuşuyor

Görünmez oluyor her şey, sadece sen varsın
Öyle canlı, öyle etkileyici, suskunluğum bozuluyor

Recep Turcalı

Gözyaşlarım Senin İçin

GÖZYAŞLARIM SENİN İÇİN

Bir tanem, hatırlar mısın?
Sonbahar rüzgarları eserken
Uçuşan sarı yaprakları
Tıpkı onlar gibi, sen de beni
Sürüklüyorsun uzaklara

Hayalinle uçuyorum
Bilinmedik diyarlara
Seninle doluyor içim her an
Gözyaşlarım senin için

O yapraklar gibi savruluyorum
Senin aşkının rüzgarında
Kayboluyorum bilinmezlerde
Yine de sensiz olamıyorum

Hayalinle uçuyorum
Bilinmedik diyarlara
Seninle doluyor içim her an
Gözyaşlarım senin için

Belki de bu bir veda
Belki de yeni bir başlangıç
Ama kalbim seninle atıyor
Her zaman, her zaman

Hayalinle uçuyorum
Bilinmedik diyarlara
Seninle doluyor içim her an
Gözyaşlarım senin için

Recep Turcalı

İlk Dokunuş

İLK DOKUNUŞ

Bir akşamüstü, deniz küresinde
Gözlerim ufukta, kalbim yolda
Güneş batarken içim ısınıyor
O an yine sen doluyorsun aklıma

Tatlı bir meltem yüzüme çarpar
Dalgaların sesi seni anımsatır
O telefondaki ses hâlâ içimde
Sanki buradasın, elim ellerinde

İlk dokunuş, yılın son akşamı
Kalbim seninle doldu o an
Yeni yıl sabahı, bir gülüş yeter
Aşk başladı içimde yeniden

Kaç gece geçti, saymadım hiç
Her biri senle doluymuş gizlice
Şimdi her anı yazarım neşeyle
Kalbim atıyor senin ritminle

İlk dokunuş, yılın son akşamı
Kalbim seninle doldu o an
Yeni yıl sabahı, bir gülüş yeter
Aşk başladı içimde yeniden

Zaman geçse de, o an hep burada
Senle başlıyor her yeni masal
Bir bakış, bir kelime yeter
Gönlüm hep sana yazar...

İlk dokunuş, yılın son akşamı
Kalbim seninle doldu o an
Yeni yıl sabahı, bir gülüş yeter
Aşk başladı içimde yeniden

Recep Turcalı

Kartopu

Kartopu

Karlar erimeden gelmek istiyorum,
Elimde bir kartopu olduğu halde
Sana ulaştırıncaya kadar
Erimez, erimemelidir.
Duygular ve sevgiler
Eriyip yok olamazlar
Olmamalıdır da
Seni içimden söküp atmam mümkün değil
Seni görmek istemiyle kendine iyi bak
İzmir'den ayrılmak öyle zor ki
Senden ayrıldığım ilk gündü.

Recep Turcalı

Kasımpatı Çiçeğim

Kasımpatı Çiçeğim

Sonbahar rüzgarı gibi esti geçtin
Yapraklar dökülürken kalbimden
Bir kasımpatı gibi solgun yüzüm
Sessizce ağlıyorum sensizliğimden

Uzarlarda bir ışık görüyorum
Belki de bir umut kırıntısı
Ama biliyorum sen yoksun yanımda
Bu aşkın sonu bir yalnızlık şarkısı

Kasımpatı çiçeğim, kırık dökük yüreğim
Sessiz çığlıklarım duyulmuyor
Bir dokunuşun yeterdi, iyileşirdim
Şimdi sensizliğin karanlığında kayboluyorum

Yağmur damlaları gibi gözyaşlarım
Islatıyor yanaklarımı her gece
Anılar birer hayalet gibi dolaşüyor
Sensiz geçen her an bir işkence

Uzarlarda bir ışık görüyorum
Belki de bir umut kırıntısı
Ama biliyorum sen yoksun yanımda
Bu aşkın sonu bir yalnızlık şarkısı

Kasımpatı çiçeğim, kırık dökük yüreğim
Sessiz çığlıklarım duyulmuyor
Bir dokunuşun yeterdi, iyileşirdim
Şimdi sensizliğin karanlığında kayboluyorum

Belki bir gün yıldızlar şahit olur
Bu aşkın sonsuzluğuna
Ama şimdi sadece bir kasımpatıyım
Soluyorum sensizliğin boşluğunda

Kasımpatı çiçeğim, kırık dökük yüreğim
Sessiz çığlıklarım duyulmuyor
Bir dokunuşun yeterdi, iyileşirdim
Şimdi sensizliğin karanlığında kayboluyorum

Kasımpatı... Solgun... Yalnız...

Recep Turcalı

Kaybolmuş Çocukluk

Çocukluğumun geçtiği yerlere döndüm,
Orada çocukluğumu aradım.
Sonra o çocuk parkındaki sesleri,
Bir o yana, bir bu yana koşturdum.

Bulamadım, hiç bulamadım,
Nerde? Nerde çocukluğum?
Sessizliğe gömülmüş bir yer vardı,
Kimselerin uğramadığı.

Salıncakların boş kaldığı,
Çocukların yok olduğu.
Bir yer kalmıştı şimdi,
Bu yer benim çocukluğumun geçtiği yendi.

O eski neşe, o kahkahalar nerde?
Zaman ne çabuk geçmiş, izleri silmiş.

Bulamadım, hiç bulamadım,
Nerde? Nerde çocukluğum?
Sessizliğe gömülmüş bir yer vardı,
Kimselerin uğramadığı.

Recep Turcalı

Körebe Körebe

KÖREBE KÖREBE

Bahar geldi, dünya şenlendi bak
Doğa uyanıyor, her yer mis gibi kokuyor
Kardelenler açtı, bembeyaz bir aşkla
Sevgi her yerde, kalpler coşkuyla doluyor

Bahar coşkusu, içimde bir şarkı
Çocuklar koşuyor, hayat ne kadar tatlı
Körebe, körebe, evin nerede senin?
Benim evim mavi gezegen, hepimizin!

Arılar vızıldıyor, aşk şarkıları söylüyor
Papatyalar, laleler, rengarenk açmış her yer
Herkesin yüreğinde bir sevinç var bu sabah
Mutluluk şarkıları çalıyor içimizden derinden

Bahar coşkusu, içimde bir şarkı
Çocuklar koşuyor, hayat ne kadar tatlı
Körebe, körebe, evin nerede senin?
Benim evim mavi gezegen, hepimizin!

Gökyüzünden düşen her yağmur damlası
Yeni bir başlangıç, aşk hiç bitmez ki asla

Bahar coşkusu, içimde bir şarkı
Çocuklar koşuyor, hayat ne kadar tatlı
Körebe, körebe, evin nerede senin?
Benim evim mavi gezegen, hepimizin!

Recep Turcalı

O'nun Rahmetiyle Aşk (arşa Yükselen Dua)

Aşk, O'nun rahmeti gibi, karşılıksız ihsan,
Sabır, imtihan sırrı, bekleyişte ihsan.
Bir gün tecelli eder, yıllar geçer demlenerek,
Ömür faniliğinde, O'na döner özleyerek.

Zaman bir nefes gibi, O'nunla başlar her an,
Kavuşmak bir vuslat, dindirmez kalpteki yangın.
Ben aşkı bilmedim mi, nefsimde sandım o nuru?
Hakikati ararken, kayboldum dünya sürurunda.

Yıllarca aradım O'nu, bir ayet izler gibi,
Dünya döndü kalbimde, bir dervişin zikri gibi.
Kaç hicran mevsimi, kaç ömür geçti boşuna,
Ruhumun feryadı yükseldi, arşa doğru aşkına.

Zaman bir nefes gibi, O'nunla başlar her an,
Kavuşmak bir vuslat, dindirmez kalpteki yangın.
Ben aşkı bilmedim mi, nefsimde sandım o nuru?
Hakikati ararken, kayboldum dünya sürurunda.

Şimdi anlıyorum ki, aradığım O'nun cemali,
Geçmişten bir işaret, ruhun ebedi kemali.
Benim aşkım bir nurdur, gökten inen bir ayet,
Kimse ümitsiz kalmasın, O'na dönen bulur hidayet.

Kalbimde sonsuz bir derya, O'na giden bir yolculuk,
Aşk bir duadır arşa, en güzel niyaz ve yakarış.
Belki de aşkımız bir sır, ilahi bir hikmet,
Şimdi senin de kalbin yanar, O'nun aşkıyla hasret.

Recep Turcalı

Sahte Dost

SAHTE DOST

İsyân fırtınası koptu içimde
Dost sandıklarımda ihanet yüzler
Anlayan yok beni bu gece,
Silindi hatıralar, bakmam resimlere.

Sahte gülüşler, gerçek yüz yok,
İsyânım gizlenen perdeye.
Resimlerde saklı sahteliğin,
Yalanlarla geçmiş yıllarım seninle

Silmek istiyorum her şeyi ,
Bir çizik atmak geçmişe,
Uykusuz geceler, yalan oldu her şey.
Koptu zincirler, yok artık
O "dost",resimlerde bile

Gerek yok onu gömmeye, kendi çukurunda,
Yalnız ve mutsuz yaşıyor.
Gerçek dost yok yanında, sahte gülüşler,
Gerçek dostluk, kendinde başlar.

Seninle geçen yıllar,
Meğer kendimden çalmışım

Silmek istiyorum her şeyi ,
Bir çizik atmak geçmişe,
Uykusuz geceler, yalan oldu her şey.
Koptu zincirler, yok artık
O "dost",resimlerde bile

Yok artık o dost...
Ne kalpte, ne resimde, ne de bir sözde...

Recep Turcalı

Sanal Tahtlar

Prens prensesler, dokunulmaz tahtlar
Tüketim çılgınlığı, bitmeyen bir arzu
Her şey benim olsun, ne güzel bir kurgu

Kim yaptı bunları böyle, kim öğretti bu dili?
Emeksiz kazanç mı, bu hayatın bedeli?
Renkler farklı, zevkler ayrı
Ellerde telefonlar, dünya dönüyor

Sanal bir dünyada, gerçeklikten uzak
Eleştiriye kapalı, her söz bir tuzak

Kim yaptı bunları böyle, kim öğretti bu dili?
Emeksiz kazanç mı, bu hayatın bedeli?
Renkler farklı, zevkler ayrı, dünya dönüyor
Ellerde telefonlar, uzaya mesaj gidiyor

Anlatmak zor, ikna etmek daha da güç
Her şey benim olsun, bu nasıl bir şey
Emeksiz, kolayca elde etmek
Bu mu gelecek demek?

Kim yaptı bunları böyle, kim öğretti bu dili?
Emeksiz kazanç mı, bu hayatın bedeli?
Renkler farklı, zevkler ayrı,
Ellerde telefonlar, dünya dönüyor

Prens prensesler, sanal dünyanın çocukları
Gerçekle hayalin arasında kaybolan çocuklarımız

Recep Turcalı

Sen Hiç Aşık Olmadın Ki

SEN HİÇ ÂŞIK OLMADIN Kİ

Bu akşam hiç konuşmayacağım
Kilitledim dudaklarımı, sustum
Gözlerimle anlatacağım sana
İçimde yıllardır tuttuğum aşkı

Sen gözlerime bakamazsın bile
Çünkü sana hiçbir şey söylemezler
Sustuğum yerde çığlıklar büyür
Ama sen hiç duyamazsın, bilmezsin

Sen hiç âşık olmadın ki
Geceleri uykusuz kalmadın
Bir bakışla yanıp küle dönmedin
Ah... bu sessizlikten ne anlarsın ki?

Recep Turcalı

Sonbahar Leylakları

SONBAHAR LEYLAKLARI

Yollarıma serildi acılar, yaslar
Yalnızlık büyüdü, sen yoktun yanımda
Sonbaharım soldu, yapraklar gibi
Sessizce ağladım, sensiz geçen zamanda

Leylaklar şahit olsun, feryadıma
Döner mi o günler, düşen yapraklar?
Yıldızlar yeniden parlar mı gökyüzünde?
Zamanın ötesinde, buluşur muyuz tekrar?

Yeşerir mi yeniden, aşkımızın bahçesi?
Sonsuz bir hikaye, yeniden yazılır mı?
Sonbahar akşamında, ellerin ellerimde
Kaybolan umutlar, yeniden canlanır mı?

Leylaklar şahit olsun, feryadıma
Döner mi o günler, düşen yapraklar?
Yıldızlar yeniden parlar mı gökyüzünde?
Zamanın ötesinde, buluşur muyuz tekrar?

Belki bir rüyaydı, yaşadığımız aşk
Belki bir yanılsama, sensiz geçen her an
Ama kalbim inanır, bir mucizeye
Zamanın ötesinde, buluşacağız inan

Leylaklar şahit olsun, feryadıma
Döner mi o günler, düşen yapraklar?
Yıldızlar yeniden parlar mı gökyüzünde?
Zamanın ötesinde, buluşur muyuz tekrar?

Sonbaharın ardından, yeniden doğacak aşkımız
Sonsuza dek sürecek, bu aşk hikayemiz...

Recep Turcalı

Yağmur Adam

Yağmur Adam

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla gelen adam.

Sen hiç üşümez misin?
Yağmur adam, sen hiç düş kurmaz mısın?
Beni yalnız bırakırsın, yağmur adam.

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla gelen adam.

Sen hiç beni düşünmez misin?
Bak ne haldeyim.
Sarılırsın bana anne diye beklerim.

Yağmurlar biterken bahar gelecek,
Gözyaşlarımız denecek inşallah.

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla gelen adam.

Sen hiç düşlemez misin beni, yağmur adam?
Biliyorum sen beni her gece unutmazsın.
Benim düşlerimde sen varsın.

Gözlerim yollarda, bir gün dönersin diye.
Yıldızlar görürüm, sen yıldızsın gökyüzünde.
Belki yağmur diner bu gece, sen gelirsın artık.
Kollarımı açtım, anne diye sarıl bana.
Sevgimiz hiç bitmez, biliyorum.

Yağmur adam, yağmur adam,
Yağmurla giden adam.
Yağmurla gel bu gece.
Gel artık bu gece anne diye sarıl bana.

Recep Turcalı

Yaprak Dökümü

Yaprak Dökümü

Kimse bilmez içimdeki fırtınayı
Gözyaşlarım, gizli bir nehir gibi akıyor
Zaman geçti, yapraklar döküldü
Sonbahar, yüreğimi bir yaprak gibi savurdu
Yaprak dökümü başladı içimde

Sensizliğin rüzgarı esiyor
Bir umut kaldı, sonbahar güneşi gibi
Belki dönersin, bahar gelir diye

Hayaller, solmuş yapraklar gibi yerde
Belki bir gün yeniden yeşeririz diye
O yerler, hatıraların saklandığı bir orman
Sensizliğin sessizliği çöküyor üzerime

Yüreğim, kış uykusuna yatan bir ağaç gibi
Umutlarım, baharı bekleyen tohumlar gibi
Senden kalan bir anı, kalbimin derinliklerinde
Yaprak dökümü başladı içimde

Sensizliğin rüzgarı esiyor
Bir umut kaldı, sonbahar güneşi gibi
Belki dönersin, bahar gelir diye

Bahar gelecek miş?

Recep Turcalı

Yasak Düş

YASAK DÜŞ

Biliyorum, yasaklı bir düş bu,
Seni sevmek, imkansız bir arzu.
Kalbim kan ağlasa da,
Aklım sus diyor, dur diyor.

Karşımda duruyorsun, ama dokunamam.
Yalanlara sığınamam, kalbimi kandıramam.
Ümit verme ne olur, acımı dindiremem.
Kalbim ağlasa da, seni sevemem.

Gözlerim seni arıyor, her an, her yerde.
Ama biliyorum, sen başkasının elinde.
Bu aşk bir yangın içimde, sönmeyen bir ateş.
Ama artık kabullendim, bu imkansız bir düş.

Karşımda duruyorsun, ama dokunamam.
Yalanlara sığınamam, kalbimi kandıramam.
Ümit verme ne olur, acımı dindiremem.
Kalbim ağlasa da, seni sevemem.

Recep Turcalı

Yediverenler Açmadı

Yediverenler Açmadı

Gözlerin, sözlerin hala aklımda,
Zaman bir nehir gibi aktı, geçti.
Ağladığım günler geride kaldı belki,
Ama gözlerin, sözlerin hala içimde.
Geçen günlerin özeti gibi,

Gözlerin, sözlerin ne güzeldi...

Sensiz geçen bir ömür bitti,
Anılarda senden başka ne kaldı ki?
Hayatımın anlamsızlığında kayboldum,
Gözlerin, hasret çiçeğim gibiydi.

Senden kalan bir hatıra şimdi,
Bendeki bir yara, bir acıdan başka ne var?
Bir masal gibiydi her şey,
Bir gün dönersin diye bekledim hep.
Sevgilim, sensiz geçen bir ömür nehir gibi aktı.

Gözlerindeki o masalsı dokunuş,
Yediverenler açmadı bu mevsimde.
Seni beklediğim yerde,
Hayallerim kaldı masallardaki aşkınla.
Beklediğim umutlar hala içimde.

Gözlerin, sözlerin ne güzeldi...

Recep Turcalı

Yeniden Başlıyorum

YENİDEN BAŞLIYORUM

Eskiden hayallere daldım
Ulaşılmaz yıldızlara bakardım
Hayat bir deniz gibiydi
Dalgalarla boğuşurdum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık çöktü üzerime
Ama bir şey fark ettim
İçimde hâlâ bir ses var benimle

Yıldızlar hâlâ parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut var hâlâ içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Anılar kaldı geride
Acılar, kayıplar, hüznler
Ama artık ileriye bakıyorum
Yeni umutlar yeşertiyorum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık artık yok içimde
Çünkü bir şey öğrendim
Güç sandığımdan daha derinde

Yıldızlar hâlâ parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut var hâlâ içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Düşebilirim, yorulabilirim
Ama asla pes etmeyeceğim
Çünkü biliyorum ki
Her karanlık sabaha çıkar bir gün

Yıldızlar hâlâ parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut var hâlâ içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Yıldızlar... Umut... Yeniden...
Yeniden başlıyorum... hayata...

Recep Turcalı

Yeniden Başlıyorum

Yeniden Başlıyorum

Eskiden hayallere daldım
Ulaşılmaz yıldızlara bakardım
Hayat bir deniz gibiydi
Dalgalarla boğuşurdum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık çöktü üzerime
Ama bir şey fark ettim

Yıldızlar hala parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut hala var içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Anılar kaldı geride
Acılar, kayıplar, hüznler
Ama artık ileriye bakıyorum
Yeni umutlar yeşertiyorum

Zaman geçti, çok şey değişti
Yalnızlık artık yok içimde
Çünkü bir şey öğrendim

Yıldızlar hala parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut hala var içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Düşebilirim, yorulabilirim
Ama asla pes etmeyeceğim
Çünkü biliyorum ki

Yıldızlar hala parlıyor gökyüzünde
Yeni bir gün doğuyor her sabah
Umut hala var içimde
Yeniden başlıyorum hayata

Yıldızlar... Umut... Yeniden...

Recep Turcalı

Yıldızların En Uzak Yerinden

Yıldızların En Uzak Yerinden

Yıldızların en uzak yerinden,
Kalbinden, görünmez karanlık gecelerden,
Seni beklerim düşlerimde.

Bir kar tanesi gibi koşarım,
Çığın altında ağlayan bir çocuk sesi duyarım.
Belki de bu yüzden yaşıyorum, kim bilir?

Kurtulurum çığın altındaki denizinden,
Yeniden doğarım belki.
Umutlar olur belki, güneş de yeniden doğar.

Kaybolur mevsimler, anılar biriktirdiğim yerden.
Umut olur belki, gökyüzünden melekler iner yeniden.

Tut ki ellerimden, başlasın yaşam yeniden.
Ne istersen iste hayallerimden,
Eksilmez yüreğimdeki sevgi.

Kim bilir kaç gece, kaç mevsim geçer yaşamımdaki dönenceden?
Kaç gece oldu? Günler, mevsimler, yıllar geçti seni görmeyeli.

Unuttum sanma sevgilim,
Yıldızlar altında kaç yıl olsa da beklerim seni.

Recep Turcalı

Zaman Ötesi Aşk

Bir veda yankılandı sessizce,
Zaman durdu o an, öylece.
Bir kalpte yeşerdi aşkın filizi
Gözlerden süzülen hüznünlü sesi,
Bir ömrün derin yarasıydı

Ben senin gölgende var olurum,
İstersen adını anmam, suskun dururum.
İçimde sen diye atan bir sır var, derinde.
Kalbinde yangın, dilinde bir dua,

Aşkla, sabırla, adanmış bir ömürle,
Sana ait hissediyor kendini derinden.
Bir yıldız misali, etrafında dönerken,
Sen zamanı suçladın, mevsimleri unuttun.

Ben senin gölgende var olurum,
İstersen adını anmam, suskun dururum.
İçimde sen diye atan bir sır var, derinde.
Kalbinde yangın, dilinde bir dua,

Kaç sonbahar geçti, O'nu arıyorum,
Aşkı yaşadım sandım
Hiç biri O derin sevda değilmiş meğer.
Şimdi zamanın ötesinden
Bir masal düşünüyorum,
İçinde acı olmasın,
Kimse aşkla tükenmesin.

Ben O'nun gölgesinde var olurum,
İstersem adını anmam, suskun dururum.
İçimde O diye atan bir sır var, derinde.
Kalbimde yangın, dilimde bir dua,

Dua gibi sevsin insanlar birbirini,
Ve aşk, yıldızlardan düşen bir sır gibi,
Sadece yüreklere yazılsın isterim.
Ama belki bir gün, zaman ötesinde,
İki yalnız ruh aynı rüyada buluşur mu?
Zaman ötesindeki yeniden yaşamın

Recep Turcalı